

عنوان مقاله:

تطبیق انتقادی داستان «دریا هنوز آرام است» از احمد محمود با مولفه های مکتب ناتورالیسم

محل انتشار:

جستارنامه ادبیات تطبیقی، دوره 2، شماره 5 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

رضا جلیلی - گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی نیشابور، نیشابور، ایران.

خلاصه مقاله:

مکتب‌های ادبی به این دلیل که نشان‌دهنده مولفه‌های اجتماعی، سیاسی و فرهنگی هر دوره هستند، معیارهایی مهم برای درک ویژگی‌های ادبی ادوار مختلف محسوب می‌شوند. یکی از این مکتب‌ها ناتورالیسم است که در آغاز از طریق ترجمه آثار نویسندگان آمریکایی و اروپایی در دوره مشروطه به ادبیات داستانی فارسی راه یافت. احمد محمود به عنوان یکی از نمایندگان برجسته ناتورالیسم، قواعد و مولفه‌های این مکتب را به نیت بازگویی نقدهای اجتماعی و تشریح احوالات مردم در داستان‌های خود دخالت داده است. بررسی توصیفی-تحلیلی مهم‌ترین ویژگی‌های ناتورالیستی «دریا هنوز آرام است» نشان می‌دهد که با توجه به عناصری همچون «جنبه‌های فیزیولوژیکی»، «شکستن حرمت کاذب واژگان»، «نفی آزادی و باور به جبر تاریخی و اجتماعی»، «سبک محاوره‌ای»، «توصیف دقیق و شرح جزئیات»، «محدودیت توانایی‌های جسمانی»، «خلق شخصیت‌هایی با خوی حیوانی» و «پایان غم‌انگیز داستان»، داستان مذکور واکنشی ادبی نسبت به ضعف‌ها و محرومیت‌های عمدتاً اقتصادی جامعه ایران در دهه‌های سی و چهل خورشیدی به شمار می‌آید. محمود در مواردی با توجه به بافت فرهنگی و دینی گروه هدف، از برخی مولفه‌های ناتورالیسم عدول کرده که «عدم توجه به تاثیر ژنتیک در زندگی افراد»، «بسامه پایین واژگان تابو» و «پرداختن به مسائل ورای طبیعت در سطحی محدود» از آن جمله است.

کلمات کلیدی:

ناتورالیسم، احمد محمود، دریا هنوز آرام است

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1812725>

